

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ลำพวน: การวิเคราะห์การสื่อสารกับการสืบทอดอัตลักษณ์ชาวไทยพวน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี” นั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Methodology) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับมุมมองของบุคคลกลุ่มต่างๆ ได้แก่ ศิลปินหมอลำพวน ผู้นำชุมชนชาวไทยพวน และเยาวชนชาวไทยพวนในประเด็น ที่สนใจศึกษา 4 เรื่อง ดังนี้

1. บริบทของชุมชนชาวไทยพวน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
2. คุณลักษณะลำพวนของชาวไทยพวนอำเภอบ้านหมี่
3. สถานภาพการเปลี่ยนแปลงและคงอยู่ของลำพวน
4. แนวทางการส่งเสริมลำพวนเพื่อแสดงถึงอัตลักษณ์และการสืบทอดทาง

วัฒนธรรมของชาวไทยพวน อำเภอบ้านหมี่

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาแนวทางในการสืบทอดการขับลำพวน ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของชาวไทยพวน จึงจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้แสดงลำพวน ผู้ชมที่เคยรับชมลำพวนในอดีต ผู้ชมกลุ่มเยาวชนซึ่งจะเป็นผู้สืบทอดต่อไปในอนาคต ตลอดจนผู้นำกลุ่มหรือผู้นำชุมชนที่จะมีส่วนสนับสนุนในการสืบทอดสื่อพื้นบ้านชนิดนี้ให้คงอยู่และบ่งบอกความมีตัวตนของชาวไทยพวน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษากลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้นำชุมชนชาวไทยพวน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นตัวแทนและเป็นผู้นำทางความคิดของชุมชนชาวไทยพวน ดังรายนามต่อไปนี้

- 1.1 อาจารย์สมคิด จุมทอง ประธานสภาวัฒนธรรม ตำบลบ้านทราย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการก่อตั้งมูลนิธิเพื่อการศึกษา โรงเรียนโคกสูงวิทยา เคยได้รับรางวัลครูสภาดีเด่นของอำเภอบ้านหมี่ ได้รับรางวัลพ่อตัวอย่างแห่งชาติ เป็นประธานชมรมไทยพวนบ้านหมี่ เป็นประธานสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านทราย และเป็นประธานศูนย์อบรมศีลธรรมประชาชน ตำบลบ้านทราย รวมถึงประธานโครงการ

วัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน และเมื่อปี พ.ศ. 2550 อาจารย์สมคิด จุ่มทอง ได้เป็นผู้นำคณะศิลปิน รวมถึงหมอลำพวนสมัครเล่นมาแสดงที่ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร กรุงเทพมหานคร

1.2 อาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ อดีตรองประธานสภาวัฒนธรรม อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี และเลขานุการชมรมไทยพวน จังหวัดลพบุรี อาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ เกิดเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2499 ปัจจุบันอายุ 52 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 พักอยู่บ้านเลขที่ 4/2 หมู่ที่ 7 ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เคยเดินทางไปศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาวไทยพวนที่อำเภอเชียงขวาง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จนเกิดเป็นความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและลาว อาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ ได้ส่งเสริมให้ชาวไทยพวนในอำเภอบ้านหมี่ เกิดความรักและภาคภูมิใจในมรดกของชาติพันธุ์ จนเกิดแนวคิดในการนำวิถีชีวิตที่ดั้งเดิมของบรรพบุรุษมาใช้ อาทิ การแต่งกาย การทอผ้ามัดหมี่ การแปรรูปอาหาร

ในปี พ.ศ. 2545 สำนักศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้ประกาศเกียรติคุณให้ อาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ เป็นบุคคลผู้เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี สาขา ปรัชญา ศาสนา และประเพณี ประจำปี พ.ศ. 2545 นอกจากนี้อาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ ยังเคยดำรงตำแหน่งเป็นเลขานุการชมรมไทยพวน จังหวัดลพบุรี รองประธานสภาวัฒนธรรม อำเภอบ้านหมี่ รองประธานมัคคุเทศก์ จังหวัดลพบุรี และเลขาธิการสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดลพบุรี

1.3 นายวินัย ปิตทองคำ รองประธานสภาวัฒนธรรม ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ได้รับการขึ้นทะเบียนจากอาชีวศึกษาจังหวัดลพบุรี ให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านศาสนา ประเพณีและพิธีกรรม เป็นหมอลำขวัญในพิธีกรรมต่าง ๆ โดยในพิธีมีการทำบายศรีสู่ขวัญ เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ โดยเมื่อปี พ.ศ.2548 ได้รับรางวัลผู้ใหญ่บ้านยอดเยี่ยมจากกระทรวงมหาดไทย

2. กลุ่มศิลปินผู้แสดงการขับลำพวน และหมอลำแคนในการขับลำพวน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นองค์ประกอบของการสื่อสารในฐานะผู้ส่งสาร ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนตัวอย่างไม่มากนักที่สามารถขับลำพวนได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุมากแล้ว ดังรายนามต่อไปนี้

2.1 แม่สมบพ ศรีสุพรรณ หมอลำพวนอาชีพ ประจำ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี แม่สมบพ ศรีสุพรรณ เกิดเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ.2469 ที่หมู่บ้านสระใหญ่ ตำบลสายห้วยแก้ว (ตำบลหนองกะเปียนในปัจจุบัน) อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปัจจุบันอายุ 82 ปี ครอบครัว

ค่อนข้างยากจน จึงต้องอยู่ช่วยเหลือครอบครัวซึ่งมีอาชีพทำนา โดยไม่ได้เข้ารับการศึกษาระบบโรงเรียน ดังนั้น จึงทำให้แม่สมบตไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ แต่มีพรสวรรค์ในการขับลำพวนแม่สมบต เริ่มต้นการร้องลำพวนแบบสมัครเล่นในหมู่บ้าน ต่อมาแม่สมบตจึงไปขึ้นอ้อหรือบูชาครูหมอลำพวนกับครูผู้ยี่ ซึ่งเป็นครูเพลงพื้นบ้านและลูกของหมู่บ้านบ้านหมี่ใหญ่ ต่อมาแม่สมบตขับลำพวนให้แก่ผู้สมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดลพบุรี (นายบุญมี ปาล์มวงศ์) โดยอัดเสียงใส่ตลับเทปออกกระจายเสียงไปทั่วทั้งจังหวัดลพบุรี ซึ่งทำให้คนเริ่มรู้จักหมอลำสมบตกันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในหมู่บ้านคนไทยพวน จึงมีผู้ติดต่อให้ไปแสดงตามงานต่างๆ ร่วมกับหมอลำผู้มีชื่อเสียงเก่าแก่ของชาวไทยพวน

ในปี พ.ศ.2526 แม่สมบตได้รับรางวัลชนะเลิศประกวดหมอลำในงานเทศกาลของดีอำเภอบ้านหมี่ ต่อมาปี พ.ศ.2527 ชมรมไทยพวน 18 จังหวัด จัดงานสังสรรค์ขึ้นที่ห้างสรรพสินค้าพาด้า กรุงเทพฯ หมอลำสมบตได้เป็นตัวแทนของจังหวัดลพบุรี และได้รับการยอมรับในความสามารถของแม่สมบตว่าเป็นแบบอย่างของหมอลำพวนที่แท้จริง

2.2 พ่อโพธิ์ อันทะไชย หมอแคนอาชีพประจำ อำเภอบ้านหมี่ ปัจจุบัน อายุประมาณ 80 ปี เป็นหมอแคนพวนอาชีพเพียงคนเดียวใน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ที่ยังมีชีวิตอยู่และได้ร่วมแสดงลำพวนร่วมกับแม่สมบตอยู่เสมอ

3. กลุ่มเยาวชนชาวไทยพวน ซึ่งจะเป็นผู้สืบทอดต่อไปในอนาคต ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากเยาวชนที่เป็นลูกหลานชาวไทยพวน และอยู่อาศัยในพื้นที่ศึกษา จะเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับวัฒนธรรมต่างๆ ของชาวไทยพวนอยู่มาก และเป็นกลุ่มที่สามารถสืบทอดการขับลำพวนได้ในอนาคต ดังรายนามต่อไปนี้

นายวรรณศิริ ศิริพันธุ์ เยาวชนไทยพวน ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปัจจุบัน อายุ 19 ปี ศึกษาอยู่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ถือว่าเป็นเยาวชนที่สามารถเป็นตัวแทนของชาวไทยพวนที่รักในการขับลำพวน ความสามารถในการแสดงการขับลำพวนในโอกาสต่างๆ ของงานประเพณีประจำชุมชน อีกทั้งยังเป็นตัวแทนของเยาวชนชาวไทยพวนที่เข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร และอยู่ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลง แต่ยังคงเห็นความสำคัญและรักษาอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของตนเองเอาไว้ โดยนายวรรณศิริ ศิริพันธุ์ เริ่มสนใจการขับลำพวนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และได้ขึ้นแสดงลำพวนในงานประเพณีต่างๆ ของชาวไทยพวนอยู่เสมอ โดยเมื่อศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ไปขึ้นอ้อ (ยกครู) กับแม่สมบตศรีสุพรรณ และในปัจจุบันนายวรรณศิริ ศิริพันธุ์ เป็นเยาวชนชาวไทยพวนเพียงคนเดียวในอำเภอบ้านหมี่ ที่ได้รับการขึ้นอ้อกับหมอลำอาชีพ นอกจากนี้ นายวรรณศิริ ศิริพันธุ์ ยังเคยได้รับรางวัล

ชมเชย ในการคัดเลือกให้ได้รับรางวัลพระราชทานและรางวัลชมเชย ประจำปีการศึกษา 2549 เมื่อครั้งศึกษาอยู่ที่โรงเรียนปิยะบุตร อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม รายบุคคลตามจำนวนที่กำหนดไว้ จำนวน 6 คน โดยผู้วิจัยจะทำการเดินทางไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างยังที่สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างสะดวก ซึ่งต้องทำการนัดหมายล่วงหน้า โดยจะมีขออนุญาตทำการบันทึกเสียงบทสัมภาษณ์

เนื่องการศึกษาในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่โดยเฉพาะศิลปินและผู้ชมอาวุโส ซึ่งเป็นชาวไทยพวน มีการรักษาวัฒนธรรมทางภาษาพวน ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยพวนในการสนทนา ซึ่งชาวไทยพวนกลุ่มต่างๆ ในแต่ละอำเภอของจังหวัดลพบุรี มีสำเนียงการพูดที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและถูกต้อง จึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วยนักวิจัยร่วมซึ่งอาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้นร่วมสังเกตด้วย

สำหรับในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ Snowball Technique โดยเริ่มจากข้อมูลของสภาวัฒนธรรมจังหวัดลพบุรี และได้เริ่มจากการสัมภาษณ์อาจารย์สมคิด จุมทอง ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมของสังคมชาวไทยพวน อำเภอบ้านหมี่ และอาจารย์ชินบัญช สุคันธวิภาติ ซึ่งเป็นผู้ศึกษาถึงประวัติและความเป็นมาของชาวไทยพวน อำเภอบ้านหมี่ อีกทั้งยังได้เขียนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยพวนไว้อย่างหลากหลาย

เมื่อสัมภาษณ์อาจารย์สมคิด จุมทอง ในฐานะผู้นำชุมชนไทยพวนอำเภอบ้านหมี่ และผู้ชมการขับลำพวนมาตั้งแต่ในอดีตแล้ว อาจารย์สมคิด จุมทอง ได้แนะนำและพาผู้วิจัยไปทำความรู้จักกับแม่สมบต ศรีสุพรรณ ซึ่งเป็นหมอลำพวนอาชีพที่เหลืออยู่เพียงท่านเดียวซึ่งอาศัยอยู่ที่ตำบลโพนทอง อำเภอบ้านหมี่ โดยแม่สมบต ศรีสุพรรณ ได้แจ้งให้ผู้วิจัยทราบว่ามีหมอลำแล้ว ในอำเภอบ้านหมี่ ยังคงมีหมอลำอาชีพที่ยังมีชีวิตอยู่อีกท่านหนึ่ง คือ พ่อโพธิ์ อันทะไชย ซึ่งอาศัยอยู่ ตำบลบ้านทราย อำเภอบ้านหมี่ ซึ่งตรงกับที่ อาจารย์สมคิด จุมทอง ได้เคยแจ้งให้ผู้วิจัยทราบแล้ว ภายหลังจากการสัมภาษณ์แม่สมบต ศรีสุพรรณ แล้วในครั้งต่อมาอาจารย์สมคิด จุมทอง ได้แนะนำให้ผู้วิจัยได้รู้จักและพูดคุยกับพ่อโพธิ์ อันทะไชย แต่เนื่องจากพ่อโพธิ์ อันทะไชย อายุมากแล้ว จึงทำให้ผู้วิจัยไม่ต้องการสร้างภาระหรือรบกวนกลุ่มตัวอย่างมากนักจึงทำให้ผู้วิจัยใช้

โอกาสในการสนทนากับหมอลำอาชีพรึ่เพียงท่านเดียวของ อำเภอบ้านหมี่ ด้วยเวลาอันสั้น เฉพาะในประเด็นที่เห็นว่าหมอลำอาชีพรึ่หรือแม่สมบท ศรีสุพรรณ ไม่สามารถให้ความกระจ่างได้

ภายหลังจากการสัมภาษณ์อาจารย์สมคิด จุมทอง แม่สมบท ศรีสุพรรณ และพ่อโพธิ์ อันทะไชย ผู้วิจัยจึงติดต่อขอสัมภาษณ์อาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ ซึ่งอาศัยอยู่ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อมูลเดิมที่มีอยู่ พร้อมกับมุมมองด้านอื่นๆ เกี่ยวกับลำพวนซึ่งมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เนื่องจากอาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ เป็นผู้ที่มีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยพวน อำเภอบ้านหมี่ เช่นเดียวกับอาจารย์สมคิด จุมทอง แต่ทั้งสองท่านมีช่วงของอายุที่แตกต่างกันพอสมควรประมาณสิบกว่าปี โดยอาจารย์สมคิด จุมทอง มีอาวุโสกว่าอาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ ซึ่งทำให้เห็นถึงมุมมองบางประการที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน ภายใต้มบทบาทผู้นำชุมชนในบริบททางวัฒนธรรมเช่นเดียวกัน

ทั้งนี้ อาจารย์ชินบัญญัติ สุคันธวิภาติ ได้แนะนำให้ผู้วิจัยได้รู้จักและสนทนากับรองประธานสภาวัฒนธรรม ตำบลหินปัก อำเภอบ้านทราย คือ คุณวินัย ปิตทองคำ หรือรองฯ วินัย ซึ่งท่านนอกจากจะเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยพวนในท้องถิ่นแล้ว รองฯ วินัย ยังมีอาชีพเป็นหมอลำชาวลำพวนอีกด้วย นอกจากนี้ท่านยังได้ใช้พื้นที่ในบริเวณบ้านเป็นพิพิธภัณฑ์ชุมชนไทยพวน เพื่อแสดงศิลปวัฒนธรรมชาวไทยพวนให้กับผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมวิถีชีวิตชาวไทยพวนในชุมชนอีกด้วย จากนั้น รองฯ วินัย ได้เสนอชื่อเยาวชนซึ่งเป็นแกนนำกลุ่มเยาวชนตำบลหินปัก คือ นายวรรณศิริ ศรีพันธุ์ อายุ 19 ปี ซึ่งปัจจุบันศึกษาในชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากเป็นเยาวชนที่มีความสามารถในการขับลำพวน และได้ทำพิธีขึ้นอ้อ หรือยกครูกับหมอลำสมบท ศรีสุพรรณ และเป็นเยาวชนเพียงคนเดียวของ อำเภอบ้านหมี่ ที่ทำพิธีขึ้นอ้อกับหมอลำอาชีพรึ่ โดยมีนัยว่าสามารถเป็นหมอลำพวนอาชีพรึ่ หรือสามารถถ่ายทอดการขับลำพวนให้กับผู้อื่นได้อย่างไม่ผิดวิธึ่ปฏิบัติ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนไทยพวน ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงฟ้อนพวนเมืองานประเพณีกำฟ้าที่ผ่านมา เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2551 ณ ตำบลบ้านทราย อำเภอบ้านหมี่ ทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นว่าเยาวชนชาวไทยพวนที่ร่วมแสดงการฟ้อนพวน ซึ่งเป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านทราย ส่วนใหญ่รู้จักการขับลำพวนและเคยได้ยึ่ในการขับลำพวนมาบ้าง แต่เยาวชนกลุ่มนี้ไม่มีผู้ใดที่สามารถขับลำพวนหรือแสดงหมอลำพวนได้ เนื่องจากไม่มีความรู้เกี่ยวกับการขับลำพวน และยังมีเยาวชนคนใดในกลุ่มนี้ที่ให้ความสนใจและต้องการขับลำพวน แต่เยาวชนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แสดงความเห็นว่าหากได้รับการฝึกฝนวิธึ่การขับลำพวนแล้วอาจสามารถ

ขับลำพวนได้ จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าเด็กและเยาวชนชาวไทยพวนกลุ่มนี้ ยังมีการใช้ภาษาไทยพวนในการสนทนาระหว่างกันเองอยู่ แต่เมื่อต้องการตอบคำถามของผู้วิจัยแล้วจึงจะใช้ภาษาไทยกลางในการสื่อสาร ทำให้ผู้วิจัยเริ่มมองเห็นโอกาสในการสืบทอดการขับลำพวน โดยอาจเริ่มต้นจากเยาวชนไทยพวนในกลุ่มนี้ได้มีโอกาสต่อไป

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย ทำการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 5 เดือน คือเริ่มตั้งแต่ เดือนมกราคม 2551 –กรกฎาคม 2551

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้นำกลุ่มและผู้นำชุมชนไทยพวน กลุ่มศิลปินผู้แสดงการขับลำพวน และหมอแคนในการขับลำพวน และเยาวชนชาวไทยพวน เพื่อวิเคราะห์และประมวลผลกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วจึงนำเสนอในลักษณะของข้อมูลเชิงพรรณนา ในประเด็นเกี่ยวกับ

1. บริบทของชุมชนไทยพวน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
2. คุณลักษณะลำพวนของชาวไทยพวนอำเภอบ้านหมี่
3. สถานภาพการเปลี่ยนแปลงและคงอยู่ของลำพวน
4. แนวทางการส่งเสริมลำพวนเพื่อแสดงถึงอัตลักษณ์และการสืบทอดทางวัฒนธรรมของชาวไทยพวน อำเภอบ้านหมี่